

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Malai Tatiana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Vozneacovschi Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliat or. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 06.05.2016-23.06.2016
2. instanța de apel: 24.08.2017-18.01.2018
3. instanța de recurs: 11.05.2018 - 13.06.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 23 iunie 2016, Vozneacovschi Ion Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), e) și i) Cod penal, la 18 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis .

2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că la 11 martie 2016 în jurul orei 14:30 Vozneacovschi V., în privința căruia procesul a fost disjuns în procedură separată la etapa urmăririi penale, a venit din satul Logănești, r-nul Hîncești la domiciliul fratelui său Vozneacovschi I., în or. Xxxxx, str. Xxxxx, unde, în timpul consumului de băuturi alcoolice, au convenit să comită omorul lui Tohilat V., după care să sustragă careva bunuri materiale din gospodăria ultimului.

Urmărind realizarea intențiilor sale, Vozneacovschi I. și Vozneacovschi V., fiind în stare de ebrietate alcoolică, au așteptat să înnopteze după care au pregătit o rangă metalică și un ciocan, instrumente special adaptate pentru pătrundere prin efracție și cauzarea vătămarilor corporale grave persoanei.

Ulterior, în noaptea de 12 martie 2016 în jurul orei 01:00, Vozneacovschi I., ținând în mână un ciocan și Vozneacovschi V., care ținea în mână ranga metalică, au sărit gardul din gospodăria lui Tohilat V., situată în or. Xxxxx, str. Xxxxx, cu ranga metalică au forțat ușa de la intrarea în casă, au pătruns în interiorul locuinței, unde, văzându-l pe Tohilat V. că este întins pe canapea, profitând de întuneric, starea de somnolență, de vârsta înaintată a ultimului, dar și de faptul că era singur acasă, i-a aplicat acestuia multiple lovituri cu pumnii, picioarele și ciocanul peste

diferite părți ale corpului, dar cu predilecție asupra toracelui, feței și capului, adică organe cu importanță vitală, cauzându-i victimei, conform concluziilor din raportul de expertiză medico-legală nr. 40 din 12 aprilie 2016, - vătămări corporale grave periculoase pentru viață, ce au dus la deces.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului, Vozneacovschi Ion, a fost calificată *de drept* în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), e) și i) Cod penal și anume – *omorul unei persoane săvârșit cu premeditare, din interes material, profitând de starea de neputință cunoscută a victimei, care se datorează vârstei înaintate și altui factor, de două persoane.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- pedeapsa aplicată de către prima instanță este prea dură, deoarece inculpatul a colaborat cu organul de urmărire penală și a relatat cele întâmplate;

- nu a avut scopul omorului premeditat, acesta împreună cu fratele său au urmărit scopul sustragerii bunurilor din locuința părții vătămate;

- la aplicarea pedepsei, prima instanță urma să ia în calcul recunoașterea vinovăției de către inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței atacate

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că prima instanță pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpat.

În opinia instanței de apel, cu toate că inculpatul în ședința de judecată în apel vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o, aceasta se confirmă prin declarațiile succesivului părții vătămate Tohilat I., martorilor Tohilat V., Dănută A., Osipciuc I., Saiat P., Sîrbu D., Zburlic A., Muntean N. și prin materialele cauzei și anume: ordonanța din 12 martie 2016 (f.d. 1 v. 1); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 martie 2016 (f.d. 8-14 v. 1); certificatul medical constatator al decesului nr. 38 din 11 martie 2016 (f.d. 16 v. 1); certificatul de deces din 11 martie 2016 (f.d. 17 v. 1); procesele-verbale de examinare a obiectului din 21 martie 2016 (f.d. 38-40, 41-43 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 40 din 12 martie 2016 (f.d. 47-52 v. 1); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18 martie 2016 (f.d. 120-122 v. 1); procesul-verbal de cercetare a obiectului din 18 martie 2016 (f.d. 123-125 v. 1); procesul verbal de recunoaștere a obiectului din 22 martie 2016 (f.d. 127-129 v. 1); raporturile de expertiză psihico-legală ambulatorie nr. 255a-2016 și 279a-2016 (f.d. 144-147, 152-155 v. 1); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 17 martie 2016 (f.d. 158-163 v. 1); procesul-verbal de confruntare din 07 aprilie 2016 (f.d. 15-16 v. 2); procesul-verbal de audiere a bănuitului (f.d. 21-22 v. 2); raportul de expertiză medico-legală nr. 143 din 14 martie 2016 (f.d. 26 v. 2); revendicare F-246 (f.d. 32 v. 2); copiile sentințelor de condamnare (f.d. 33-41 v. 2).

De asemenea, instanța de apel a menționat, că prima instanță a verificat multilateral circumstanțele și corect a luat în calcul toate aspectele cauzei,

caracterul mijloacelor aplicate, localizarea plăgilor, împrejurările în care au fost aplicate loviturile care au dus la decesul victimei.

Totodată, instanța de apel a constatat, că prima instanță ajungând la concluzia ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpat, luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, personalitatea acestuia, poziția inculpatului față de fapta incriminată, circumstanțele cauzei, precum și scopul pedepsei penale, prin sentința adoptată a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul, Malai T., în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat argumente identice cu cele invocate în apel de către inculpat, solicitând ca inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, deoarece instanța de apel și-a argumentat suficient soluția și a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei. Astfel, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței unei erori de drept prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Autorul își întemeiază recursul său în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, semnalând și pct. 10) al aceluiași articol, ce stipulează că: *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Referitor la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal statuează că acestea au fost invocate pur declarativ, fără nici o motivare, respectiv instanța de recurs nu le poate accepta, considerându-le neîntemeiate.

Cu referire la temeiul pentru recurs semnalat de către partea apărării - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, prevăzut la pct. 10) alin. (1) art.

427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că recurentul critică hotărârea dată în partea pedepsei stabilite de către instanța de apel și anume consideră, că inculpatului i s-a aplicat pedeapsă prea aspră, contrar prevederilor legale, deoarece acesta și-a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale, colaborând activ cu organul de urmărire penală.

Colegiul consideră, că nici acest temei pentru recurs invocat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform prevederilor Părții generale a Codului penal.

Astfel, conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reține, că inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), b), e) și i) Cod penal, iar cauza a fost examinată în procedura generală.

Totodată, Colegiul penal menționează, că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), b), e) și i) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 15 la 20 ani sau detenție pe viață, iar conform art. 16 alin. (6) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune excepțional de gravă.

În prezenta cauză penală au fost stabilite, ca circumstanțe agravante – săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, iar circumstanțe atenuante – nu au fost stabilite.

Mai mult ca atât, Colegiul penal apreciază ca fiind juste concluziile instanței de apel referitoare la pedeapsa aplicată, aceasta menționând faptul, că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune excepțional de gravă, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, care potrivit caracteristicii a crescut într-o familie social-vulnerabilă, unde permanent apăreau conflicte, violență și se consumau băuturi alcoolice în exces, deseori pe numele inculpatului erau depuse plângeri la primărie și la șeful de post (f.d. 28 v. 2), nu este angajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, inculpatul nu a participat sub nici o formă la descoperirea infracțiunii, anterior a fost condamnat de mai multe ori având antecedente penale nestinse, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, ca circumstanțe agravante instanța a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate. Prin urmare, instanța de apel, analizând circumstanțele cauzei just a ajuns la concluzia menținerii sentinței în partea stabilirii pedepsei, ce a fost corect individualizată de către prima instanță.

Totodată, instanța de recurs reține, că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează, că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, **o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.**

În consecință, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs, în temeiul celor enunțate mai sus, consideră că instanța de apel a realizat o individualizare corectă a pedepsei, atât sub aspectul cuantumului, cât și al modalității de executare, în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă cu respectarea criteriilor de individualizare a pedepsei penale, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Malai Tatiana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui **Vozneacovschi Ion Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 11 iulie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie